

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki

The largest Slovenian Daily in
the United States
Issued every day except Sundays
and legal Holidays
75,000 Readers

TELEFON: CORTLANDT 2876.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

NO. 242. — ŠTEV. 242.

NEW YORK, MONDAY, OCTOBER 15, 1923. — PONDELJEK, 15. OKTOBRA, 1923.

VOLUME XXXI. — LETNIK XXXI.

PINCHOT, AMERIŠKA SUŠA IN COOLIDGE

Governor države Pennsylvanije je javno izjavil, da je predsednik Coolidge odgovoren, ker ni prohibicija taka kot bi morala biti. — Nikjer ne kršijo bolj osemnajstega amandmanta kot v glavnem mestu. — Močno pivo in slabo žganje. — Politiki so v zvezi z munšajnariji.

Washington, D. C., 14. oktobra. — Pennsylvanski governor Gifford Pinchot je govoril danes na konferenci državljanov.

V svojem govoru se je v prvi vrsti bavil z ameriško prohibicijo. Svečano je izjavil, da se je ameriška prohibicija popolnoma izjalovila ter da je vsega tega kriv predsednik Coolidge.

Poglavitni vzrok omalovaževanja osemnajstega amandmanta so naslednji: —

“Dosedaj ni še nihče resno poskušal izvesti tozadevnost postavo.

Zvezna vlada je odgovorna za vse žganje, ki se nahaja v vladnih skladiščih. Zvezna vlada pa niti z mezinem ne gane, da bi preprečila prodajo žganja in pošiljatelj, ki prihajajo iz raznih krajev.

Uradniki, katerim je poverjena izvedba prohibicije, sami kršijo osemnajsti amandment.”

Governor Pinchot je nadaljeval: —

“Vse to pa lahko uredi ena sama oseba, in to je predsednik Coolidge. Edinole predsednik ima dovolj moči, da odločno nastopi proti vsem kršilec postave. Dosedaj je politika ščitila butlegarje in uvaževalce žganja. Temu se pa mora enkrat napraviti konec. Rečem lahko, da ni nikjer v državi tako strašnih razmer kot so v Washingtonu. V vsaki drugi hiši je mogoče dobiti dobro pivo, in jako slabo žganje. Policija ne more ničesar opraviti. Vse bi pa lahko opravil predsednik Coolidge, če bi hotel in če bi se poslužil dane oblasti.”

STRESEMANNOVA DIKTATURA.

Berlin, Nemčija, 13. oktobra. — Državni zbor je sprejel danes predlog, ki določa, naj ima Stresemannov kabinet diktatorsko oblast.

Za predlog je bilo oddanih 316 glasov, proti predlogu pa samo 24.

Proti so glasovali komunisti. Vse koalicijske stranke so bile pri zborovanju močno zastopane.

STRADALNA STAVKA POLITIČNIH JETNIKOV.

San Francisco, 14. oktobra. — Večina političnih jetnikov, ki so zaprti v San Quintinu, noče uživati že par dni nobene hrane. Izmed 73, ki so tam zaprti, jih je 54 izjavilo, da ne bodo niti jedli, niti pili, dokler jih vlada ne izpusti. Zaprti so zastran kriminalnega sidičalstva. To se pravi, da so zaprti zato, ker so bili proti temu, da se je Amerika vmešala v vojno.

VELIKA EKSPLOZIJA V VARŠAVI.

Varšava, Poljska, 14. oktobra. Danes je nastala v smodnišnici v bližini tukajšnjega mesta velikanse eksplozija. Osemindvajset oseb je bilo usmrtenih, nad sto pa težko in lahko ranjenih.

POLJSKE STRAŽE SO USTRELILE RUSKEGA ČASTNIKA.

Moskva, Rusija, 14. oktobra. — Soglasno z nekim poročilom so poljski žandarji ustrelili nekega častnika ruske rdeče armade. Častnik ni zakrivil ničesar drugega kot da je nevede prekoratil poljsko mejo.

KRIZA V GRŠKPM KABINETU.

London, Anglija, 14. oktobra. Neko poročilo naznanja iz Aten, da je zunanji minister Alexandris resigniral. V kratkem času bosta resignirala tudi vojni justični minister.

DENARNA IZPLAČILA V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU

se potom naše banke izvršujejo zanesljivo, hitro in po nizkih cenah:

Vselej se bomo našli na voljo!

Rasplošila na našnje pošte in plačila “K. poštne čekovni listi” in “Jadranske banke” in Ljubljani, Zagrebu, Beogradu, Kranju, Celju, Mariboru, Dubrovniku, Splitu, Sarajevu ali drugod, kjer je naša hitra plačila najugodnejša.

1000 Din.	\$12.50
2000 Din.	\$24.80
5000 Din.	\$61.50

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot 1000 dinarjev računamo posebej po 10 centov za poštino in druge stroške.

Italija in zasedeno ozemlje:

Rasplošila na našnje pošte in plačila “Jadranske banke” in Trstu, Opaziti in Zadru.

200 lir	\$10.20
300 lir	\$15.00
500 lir	\$24.50
1000 lir	\$48.00

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot 200 lir računamo posebej po 10 centov za poštino in druge stroške.

Ka pošiljatelj, ki prejemajo denar po pošti, plačajo ali po črtni listi dovoljujejo po možnosti še posebej pogoj.

Vrednost denarjem in listam sedaj ni stalna, menja se večkrat in nepričakovano; in tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej. Računamo po ceni onega dne, ko nam dope poslani denar v roko.

Glede plačil v ameriških dolarjih glejte poseben oglas v tem listu.

Denar nam je poslati najbolje po Domestic Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK BAKER STATE BANK

23 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Glavno ustanovišče Jadranske Banke.

VELIKANSKI POŽAR V PROVIDENCE, R. I.

Te dni je izbruhnil v središču mesta Providence strašen požar. Vsa ognjegaseci in vsi policisti so bili na delu, da so omejili ogenj. Kljub temu pa znaša povzročena škoda skoraj milijon dolarjev.

BOLGARSKA SE JE DELOMA POMIRILA

Jugoslavija je simpatizirala z upornimi množicami. — Položaj sofijske vlade je deloma ustaljen. — Premagani stranki zastopata dve tretini prebivalstva.

London, Anglija, 14. oktobra. Krivava notranja borba v Bolgariji je zaenkrat zaključena. Tuin tam sicer še bukne zaostal plamen upora, ali v glavnem je upor komunistično-zemljedelskih množic udušen in sofijska vlada je s pomočjo vojaštva, macedonstvujuših in meščanskih dobrovoljcev ostala zmagovita.

Dosti drugačnega izida niti ni bilo pričakovati. Kakor že tolikokrat, se je pokazalo tudi topot, da je nemogoče zmagati z revolucijo, kateri je izhodišče v vasi in malih mest. Sofijska vlada je držala trdno v rokah glavna sredstva in prometna sredstva in imela je na razpolago močan, zavezen in krepko discipliniran obojen kader. Uporne množice so si morale povečini orožje šele osvojiti; upre so se sicer očitno po enotnem navodilu, toda operirati so se mogle nenotno, razpršene v manjše oddelke.

Razumljivo je, da je jugoslovanska javnost stala s svojimi simpatijami na strani upornih množic, ker pozna pravo mišljenje vlade Cankova in stremljenje macedonstvujuših, glavnih inspirovanih bil dovolj čist; kajti tak preobrat bi prav gotovo ne bil spravljal na vlado zemljoradnikov, marveč pač komuniste, kar bi tudi ne pomenilo političnega ravnotežja na Balkanu, marveč le nove komplikacije.

Sedanja zmaga je položaj sofijske vlade gotovo utrdila. Vsaj v enem oziru; komunistična stranka, ki se je pripravljala, da prevzame dedščino po zemljedelnih, konkretnije: da zbere na svoje liste stotisoče kmetskih glasov, je bistveno oslabilena. Brezdvomno bodo v Sofiji porabili priliko, da komunistične organizacije popolnoma razbijajo in stranki sploh onemogočijo politični nastop pri bližajočih se volitvah. S tem sta oba velika nasprotnika, zemljedelci in komunisti vržena iz politične arene.

Vendar pa položaj še nikakor ni tako enostaven. Z nasiljem premagani stranki zastopata dve tretjini prebivalstva; obe sta dovolj borbepni, da bosta tudi, zanašajo se počakati na miren ali krvav način uveljaviti svoj odpor. Bolgarija tedaj tudi sedaj še ne bo mogla najti miru in sedanja vlada tudi zanjeprej ne bo mogla

VELIKA BREZPOSELNOST VZNEMIRJA ANGLIJO

Angleški industrijski so izdelali načrt, potem katerega bi bilo mogoče že vsaj nekoliko odpraviti grozno stisko. — Načrt delavske stranke.

Washington, D. C., 14. okt. — Sedaj se bliža že četrta zima, tekom katere bo največji problem angleške vlade silna brezposelnost.

Na tisoče in tisoče oseb je brez dela. Z vsakim tednom in z vsakim dnem pa narašča število brezposelnih.

Vlada se sedaj peča z načrtom, ki so ga sestavili industrijskeci, ki so zastopani v državnem zboru. V načrtu so vsebovani naslednji predlogi:

— Vse železnice naj se poslužujejo električnih strojev. V to svrhu bi bilo potrebnih petdeset milijonov funtov sterlingov.

Proge londonske podzemne železnice naj se razširijo. Otvori naj se več novih vodnih poti; z Rusijo je treba oficijelno obnoviti trgovske zveze; v Sidney, Avstralijo, naj se zgradi par velikih mostov. Pri gradnji naj bi bili zaposleni izključno le londonski delavci.

Delavska stranka je pa izdelala naslednji načrt: Elektrizacija vseh železnic; v vseh mestih naj se zgradi zadostno množina šol; močvirja v okolici Londona je treba izsušiti; vse slabe ceste in vodne proge naj se popravijo.

Oba načrta sta bila predložena trgovskemu departamentu. Vlada je obljubila, da bo vpoštevala vse priporočljive nasvete.

Londonske ulice so polne brezposelnih, ki so pripravljeni delati za vsak denar.

razpalogati s celotno silo države; notranji sovražnik ji bo vezal roke.

KOLIKO POŠLJEJO INOZEMCI DOMOV

Skoro štirinajst milijonov pošilja redno domov denar. — V enem samem letu je bilo poslanih nad 400 milijonov dolarjev. — Izvoz in uvoz.

Washington, D. C., 14. okt. — Pod naslovom “Bilanca mednarodnih plačil Združenih držav” je department of Commerce izdal brošuro, v kateri se prvič poskuša izračunati, koliko Združene države plačujejo na leto inozemstvu in koliko prejema iz inozemstva. Mednarodna bilanca ne obstoja le od vrednosti blaga in zlata, ki se uvaža oziroma izvažajo. Tekom zadnjih dveh desetletij je takozvani nevidljivi uvoz in izvoz zadobil čim dalje večjo važnost. Vidljivi uvoz pa tvorijo glavnice in obresti, denarne pošiljke priseljencev, ki ga Amerikanci trošijo v inozemstvu itd. Ta nevidljivi izvoz je postal tako ogromen, da je merodajen, kar se tiče naše mednarodne bilance.

Na primer, leta 1922 so Združene države toliko več blaga izvozile kot uvozile, da je prebitok izvoza čez uvoz znašal 754 milijonov dolarjev. To pomenja, da je inozemstvo kupilo od nas toliko več blaga kot nam prodalo, da bi nam moralo poravnati zgornjo svoto. Temu nasproti pa najdemo, da so Amerikanci poslali v stari kraj oziroma tam potrošili približno 425 milijonov čez to; kar smo iz inozemstva prejeli na isti račun. Že to zniža dolžno bilanco inozemstva od 754 na 329 milijonov. Na uvoz zlata iz starega kraja in prenos kapitalov iz Združenih držav v stari kraj se tu nečemo dalje ozirati.

Že iz tega je razvidno, da igrajo denarne pošiljke priseljencev važno vlogo v mednarodni trgovini. Ker omogočajo večji izvoz blaga, je njihov upliv v sedanjem ameriškem gospodarskem življenju blagodejen.

Koliko denarja pa pošiljajo priseljenci v stari kraj? V posebnem poglavju o tem predmetu pravi brošurica med drugim:

Imamo v tej zemlji kakih štirinajst milijonov oseb, rojenih v inozemstvu; velik del izmed njih redno pošilja denar svojim sorodnikom in prijateljem v inozemstvu. Ceni se, da so te pošiljke znašale leta 1922 vsega skupaj nekaj čez 400 milijonov dolarjev. Bržkone je bil neki del tega denarja poslan v stari kraj v plačilo za male pošiljke blaga. Treba tudi odšteti od te svote gotovino, ki jo prinašajo priseljenci s seboj iz starega kraja, daš je ta več

DIKTATURA STRESEMANNOVE VLADE

Saška je odločno proti novi odredbi. — Berlinska diktatura baje nima pravice vmešavati se v notranje zadeve posameznih nemških držav. — Policija je streljala na brezposelne, ker so hoteli navaliti na mestno hišo v Mainzu. — Spopadi med stražniki in demonstranti.

Berlin, Nemčija, 14. oktobra. — Saško prebivalstvo je silno razburjeno vsled odredbe berlinske diktature.

General Mueller, vojaški poveljnik Saske, je izdal več odločnih odredb, ki so v očitnem nasprotju z določbami berlinske vlade.

Kanceler Stresemann je rekel, da bo storil vse potrebno, da bo pomiril deželo.

Za proteste, ki prihajajo iz vseh delov dežele, se niti ne zmeni.

V kratkem času bo izdal par novih postav, ki bodo onemogočile vse nemire in demonstracije.

Berlin, Nemčija, 14. oktobra. — Iz Mainza poročajo, da je prišlo do velikih spopadov med tamošnjo policijo in brezposelnimi. Pet oseb je bilo usmrtenih, nad trideset pa ranjenih. Brezposelni so hoteli navaliti na mestno hišo. Tudi iz drugih mest poročajo o velikih spopadih.

Železničarji v zasedenem Pururju so dobili povelje, naj se vrnejo na delo.

Oni, ki se ne bo hotel temu povelju pokoriti, bo kaznovan.

Iz Duesseldorfa poročajo o velikih nemirih.

Stanje navadnega nemškega prebivalstva je nezno.

Najmanjša denarna enota, ki kroži, je bankovec za pol milijona mark.

Ta svota pa ne zadostuje, da bi se človek pošteno navedel, kajti kosilo v restavraciji stane najmanj dva do tri milijone mark.

Tukajšnje časopisje je odločno dementiralo vest, da se nemški magnat Stinnes pogaja s francoskim generalom Degoutte in sicer brez dovoljenja državnega kancelarja Stresemanna.

kot odvajana po gotovini, ki jo odhajajoči priseljenci odnašajo s seboj, in po gotovini, ki se odpošilja v pismih. Po podatkih generalnega priseljeniškega komisarja so priseljenci, ki so prišli leta 1922, prinesli s seboj \$30,000,000. Ta svota je pa podcenjena, ker priseljenec ni dolžan pokazati, kar ima čez \$50. Ker se je razmerje priseljencev iz severne Evrope povečalo od vojske sem, je povprečna svota, ki jo priseljenec sedaj prinaša s seboj, znatno večja kot v dobi neposredno pred vojno.

“Review of Economic Statistics” od julija 1919 je cenila čisti znesek priseljeniških pošiljatev na povprečno \$150,000,000 na leto za dobo 1896—1914; koncem te dobe so po tej cenitvi znašale bržkone 2500 do 250 milijonov na leto. Harvard Committee on Economic Research je nabral podatke od merodajnih bank v Detroitu, Clevelandu in drugih mestih z velikim tujerodnim prebivalstvom; iz teh podatkov izhaja, da je bilo manj pošiljatev tekom vojne, ali da so leta 1919, ko je mnogo pripomožnih organizacij nabiralo prispevke za Evropo, pošiljatev znašale mnogo več kot kedaj poprej. Ceni se na podlagi teh podatkov, da se je leta 1919 poslalo v stari kraj \$600,000,000. Od tedaj so se te pošiljatev brezdvomno zmanjšale.

Department of Commerce se je prizadeval nabrati nadaljne podatke glede zasebnih denarnih pošiljatev za leto 1922 in dobil cennitve s strani ameriških trgovinskih atašeev v inozemstvu, od raznih inozemskih vladnih virov in od nekaterih newyorških bank. Banca di Napoli je poročala, da so pošiljatev v Italijo znašale 105 milijonov dolarjev; druge cennitve o italijanskih pošiljatih, nabrane od trgovskega atašeeja v Rimu, stavijo te pošiljatev le na 50 do 60 milijonov dolarjev ob povprečnem tečaju valute za vse leto. Pošiljatev v Nemčijo so po podatkih neke newyorške banke, ki ima veliko posla z Nemčijo, znašale med 75 in 100 milijoni dolarjev. Glede Poljske je precejšnja razlika v cenitvah; Guaranty Trust Co. in poljski bančni simkat jih cenita na \$20,000,000. American Express Co. na čez 55 milijonov dolarjev, in druge cennitve

tve kolebajo vmes. Wiener Bank Verein, ki baje opravlja največ pošiljatev v Avstrijo, poroča \$1,500,000 pošiljatev v l. 1922. Znano pa je, da se veliko denarje pošilja tja v gotovini in mimo bank. Uradno avstrijsko poročilo trdi, da so denarne pošiljatev v prejšnjo avstro-ogrsko monarhijo znašale čez sto milijonov na leto in da se je l. 1922 poslalo v iste pokrajine bržkone še več. Poročila s strani zastopnikov trgovinskega departamenta v Čehoslovakiji in Ogrski cenijo pošiljatev v Čehoslovakijo na deset in v Ogrsko na petnajst milijonov, iste cennitve za Rumunsko znašajo deset milijonov in za Grško dvajset milijonov. Švedska poroča en milijon in Norveška in Danska skupaj približno isti znesek.

Na podlagi teh cenitev in sodelovanjem raznih tukajšnjih in inozemskih bančnih zavodov je Department of Commerce dobil cennitve o skupnih priseljeniških denarnih pošiljatih v stari kraj, ki — všteti pripomožne prispevke za inozemstvo — razirajo od 350 do 500 milijonov dolarjev v leto 1922. Odbivši gotovino, ki so jo priseljenci prinesli v Ameriko, se lahko ceni, da so privatne denarne pošiljatev priseljencev v inozemstvo in pripomožni prispevki znašali leta 1922 povprečno čistih 400 milijonov dolarjev.

CHESTERJEVE KONCESIJE.

Carigrad, Turčija, 14. oktobra. Angorska vlada je sklenila razveljaviti vse pogodbe, ki jih je sklenila Chesterjeva skupina z raznimi turškimi diplomati, glede izrabljanja petrolejskih zalog.

Vsak pevec bi moral imeti novo izdajo

“PESMARICA GLAZBENE MATICE”

Za štiri moške glasove Uredil Matej Hubad

Knjiga ima 296 strani, ter vsebuje 103 najboljših in najnovejših pesmi s notami.

Cena s poštino \$3.00.

“GLAS NARODA”

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

"GLAS NARODA"

SLOVENSKO NARODNO

Owned and Published by
Strategic Publishing Company
(A Corporation)

FRANK SAKSER, President

LOUIS BENEDEK, Vice-President

Place of Business of the Corporation and
of the Office of the Editor
25 Cortlandt Street,
Cortlandt, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

For sale this week for an American	For New York on sale this week
in Canada	on sale this week
For sale this week for an American	For New York on sale this week
in Canada	on sale this week

Subscription Yearly \$3.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" is a weekly paper published every day except Sundays and holidays. It is published by the Strategic Publishing Company, 25 Cortlandt Street, New York City, N. Y. The paper is published in English and Slovenian. It is a weekly paper published every day except Sundays and holidays. It is published by the Strategic Publishing Company, 25 Cortlandt Street, New York City, N. Y. The paper is published in English and Slovenian.

"GLAS NARODA"

25 Cortlandt Street, New York City, N. Y.

Telephone: Cortlandt 3875

TRADE UNION LABEL COUNCIL

DIKTATURA

Nemški narod je poveril svojemu kanclerju Stresemannu vso oblast.

Nemški narod je užival le malo časa svobodo, odločati o svojih lastnih zadevah.

Pred vojno in med vojno je imel kancler glavno besedo. Vojni so sledila ministrstva—nekatera dobra, nekatera slaba.

Ko je pa dospela razoranost do viška, in ko se je pojavila krvava potreba vlade enega moža, so bili poslanci toliko pametni, da so poverili polnomoč Stresemannu in njegovim ljudem.

Sedaj je Stresemann resnični vladar Nemčije. S takozvano "poverljivo postavo" je nemški državni zbor izpremenil, temeljito izpremenil nemško ustavo.

Take izpremembe so možne edinole potom vladne postave.

76. člen nemške ustave določa naslednje: —

"Ustavo je mogoče izpremeniti le potom zakonodajce. Treba je pa povdariti, da morata glasovati najmanj dve tretini poslancev."

Nemški državni zbor šteje 469 poslancev. Ko se je vršilo važno glasovanje v soboto, jih je bilo navzočih 367. Izmed teh jih je glasovalo 216 za izpremembo ustave.

S tem je bilo v vseh ozirih zadoščeno tozadevnim oddrbam.

Nova postava pooblašča koalicijsko vladno, da sme ukrepati o vsem, ne da bi vprašala za dovoljenje državnih zborov.

To se posebno tiče gospodarskih, finančnih in socialnih zadev.

Vlada lahko vse odredi, kar se ji zdi potrebno, ne da bi pri tem vprašala za svet ljudske zastopnike.

V Stresemannovem slučaju gre torej za diktaturo, ki ima potom ustave pravico ignorirati nemško ustavo.

Pomisli si je pa treba, da to ni diktatura posameznika, in tudi ne diktatura dveh ali treh, pač pa diktatura strank, ki so zastopane v koalicijskem kabinetu.

Stresemann ne bo imel določilne besede. Diktature bodo stranke in pri tem bo vsaka gledala na svoj zasebni dobiček.

V tem pa tiči kal razpada nemške diktature.

Ali se da panslavizem uresničiti?

—nik.

I. Ali se da panslavizem uresničiti?

Mislil, da je umestno, da si zastavimo enkrat to vprašanje!

O panslavizmu se je že mnogo govorilo, mnogo pisalo, tako pri Slovanih samih kot pri njih nasprotnikih. Navzlic temu je ostalo bistvo panslavizma do danes ena od mnogih nejasnosti.

Pod panslavizmom umevamo običajno stremeljenje raznih slovanskih narodov po ujedinjenju —

toda kakšen ujedinjenju? Janu Kollarju, temu očetu panslavizma je lebdelo v prvi vrsti duševno in slovstveno zblizanje Slovanov pred očmi. Ruski panslavisti, Akzakovi in drugi, pa so mislili bolj na politično ujedinjenje, ki naj bi se udeleževalo na način, da bi se podvržli razni slovanski narodni nekakemu protektoratu mogloznost bi bila, štiti manjše slovanske narode pred vsakojakim

ene Rusije, katere moralna dolžnost in jih podpirati pri njih prizadevanju po osvoboditvi izpod tujega jarma. Carska Rusija je to svojo nalogo v gotovem obsegu v istini tudi vršila in v toliko je panslavizem vsekakor eksistiral. Stremeljenje po ujedinjenju ima lahko bolj ali manj dalekosežne cilje. Toliko je jasno, da se vse ne da doseči na en mah in da je duševno zblizanje slovanskih narodov oni predpogoj, brez

katerega si njih političnega ujedinjenja, ako naj bo to trajno in nerazdružljivo, ne moremo misliti.

Komur ni dano, da bi se navduševal za ideje, kdor pa zna samo svoj ljubi jaz in mu je vse drugo deveta briga, kdor živi samo iz dneva v dan in mu skrbi za bodočnost ne teži srea, komur velja samo to, kar se da otipati, vse drugo pa mu ni nič, temu je panslavizem seveda samo smečna utopija, ki se ne more nikoli obistiniti mu pomilovanja vredni antasti. A ti in ljudje, ki se ogrevajo zanj, so to nas druge ne sme ostrašiti, kakor nas ne sme omajati v naši veri dejstvo, da se tolažijo mnogi nasprotniki Slovanstva s tem, češ, da je panslavizem zgolj himera in fiksna ideja posameznikov. Nas vse, ki živimo in pripravljamo, da je predvidnost nedvomno tudi mnogoštevilnemu slovanskemu narodu odmerila posebno vlogo v zgodovini Slovanstva, mora tolažiti misel, da ni na svetu nič neizvedljivega in da se da ob trdni volji in umornem preudarnem delu doseči vsak še tako oddaljen cilj.

Z lahkoto se seveda ob danih razmerah ne da uresničiti vse tisto, kar vsebuje lahko pojem panslavizem. Največja težkoča tiči že v veliki razprostrtosti in pa tudi razkosanosti slovanskega sveta. Čim večja je masa, ki jo treba obvladati, tem težje jo je preoblikovati v primerno celoto, tem te-

žje vdahniti ji enotnega duha. V tem pogledu je nemstvo v mnogo srečnejšem položaju. Treba samo, da se Avstrija prikloni Nemčiji, pa je "All-deutschland" gotova stvar! Ker imajo vsi Nemci povrh še en in isti književni jezik, bi bilo ujedinjenje v vsakem pogledu popolno. Do tako idealnega ujedinjenja med Slovani pač še dolgo ne pride. Da, zdi se, da jih mnogo med nami, ki so prepričani, da sploh nikoli. Ti se sklicujejo lahko na dejstvo, da Poljaki doslej nikoli niso hoteli nič slišati o kakem vseslovanskem; sklicujejo lahko tudi na samoljubje, ki je pri vseh slovanskih plemenih razvito v navadni meri in ki je nedvomno eno izmed poglavitnih vzrokov za to, da je med nami tako malo popustljivosti, tako malo razpoloženja za kako zretev, sklicujejo končno tudi na tisto obče znano slovansko neslogot, ki je posledica naše nepravdnosti in lahkomišljenosti.

Toda če so težkoče velike, s tem večjo energijo treba iti na delo, ki prej ali slej mora obroditi sadove. Ako tudi ne dosežemo vsega, karkoli dosežemo, je dobiček! Jaz za svojo osebo sem prepričan, da dosežem ob trdni neomajni volji končno tudi vse! Panslavizem za me ni utopija; panslavizem je po mojem mnenju izvršljiv; razlog za to naziranje mi je dejstvo, da so se navduševali zanj najrazboritejši možje raznih slovanskih plemen, kajti kdor bi bil tako smel in bi trdil, da so bili vsi ti možje zgolj frazerji, ki sami niso verovali v uresničenje idej, ki so jih propagirali. Da je bilo med Poljaki doslej tako malo umevanja za vse slovansko stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel mrzeti tudi panslavizem. No, ramere so se izpremenile in največja zaslepljenost bi bila, ako bi Poljaki ne hoteli uvideti, da je njih spas samo v slovanskem stvar, je iskati vzroka pač pred vsem v antagonizmu, ki je vladal med poljskim narodom in despotično Rusijo. Poljaki, ki so se čutili po Rusiji zatirane, so ji nasprotovali v enem kot drugem in ker je veljala Rusija za nekako reprezentantino panslavizma, je bilo povsem naravno, da jim je začel

Morski razbojnik.

Spisal kapitan Frederick Marryat.

(Nadaljevanje.)

16. poglavje.

Pri otokih Kaikos.

Takozvani otoki Kaikos ali Cayques so nekako dve stopinji severno od San Dominga in so skoro najbolj južni del one vrste otokov, ki se raztezajo tja gor do Bahamskih otokov. Večina teh otokov je neobljuda. V prejšnjih časih pa so bili skrivališče razbojniških ladij, zakaj skalovje in klečevje, ki je okoli njih, jim je dajalo zavetje pred večjimi nasledovalci, prehodi skozi te nevarne kraje pa so bili večinoma znani le morskim razbojnikom, ki so večkrat zahajali semkaj. Največji teh otokov Kaikos ima na južni strani tako zaokroženo obrežje, da je bilo podobno veliki podkvi ter je dajalo varna in dobro tla za sidro. Predno pa pride ladja do tega prostora, jo je treba peljati kakih štirideset milj na daljavo. Prehod skozi te kleče je bil zelo težaven in je bil dobro poznan Hawkhurstu, ki je bil sedaj vedno vodnik na tem kraju. Kaj ga ni poznal tako dobro in zaradi tega je bilo treba največje pozornosti, posebno ker ni bilo moč govoriti zate Hawkhursta. Tudi otoki sami — bilo jih je precej — so bili sestavljeni iz koralnih skal; tuintam je dvigalo nekoliko kokosovih palm svoje krone kvilicu, kjer so imele dovolj zemlje; med skalovjem pa je rastle nizko grmičevje. Glavna posebnost teh otokov, zaradi katere so jih morskí razbojniki obiskovali posebno radi, pa so bile podzemeljske jame, izmed katerih so bile nekatere visoko nad najvišjo morsko površino. Večinoma so ležale tako, da se je mogla voda pretakati vanje in izpet iz njih. Nekatere je voda zalivala do roba ter jih napolnila ob plimi. Ko pa je pri oseki zopet odtekala, so se naredila tam majhna jezera. V nekaterih pa je tudi voda stala tako globoko, da se je bilo mogoče z velikimi čolni voziti po njej. Skoro nam ni treba omenjati, kako zelo so bile priprave višje ležeče in suhe jame kot zaloga za stvari, ki jih je hotel kdo skriti, dokler se ne ponudi prilika, da more drugje razpolagati z njimi.

V zadnjem poglavju smo povedali, da sta se "Enterprise" in "Comus" prikazala na obzorju, ravno ko je "Avenger" zavožil v ozki prehod med klečevjem, ter ga opazila. Treba pa je, da nekoliko natančneje opišemo položaj ladij. "Avenger" je vstopil v južni preliv, je imel južni veter in je na svoji poti skrbno meril globino vode skoro štiri milje daleč, jadra pa je imel razvita le malo ali skoraj nič.

"Enterprise" in "Comus" sta preiskala otok Turk vzhodno od otokov Kaikos ter plula mimo tega otoka v smeri proti severu z vetro, ki je pihal proti njiju levi strani, tako da sta bila sedaj na severnem delu kleči, ki so se razprostirale ob velikem otoku Kaikos. Obidevali ladji sta pluli tako, da bi bili lahko zastopili pot "Avengerju", predno bi prišel do prostora, kjer se je navadno zasidraval, da ni bilo klečevja, ki jima je zapiralo pot. Edini načrt, po katerem sta se mogli ladji sedaj ravnati, je bil, da plujeta okoli klečevja proti jugu ter prideta do vhoda v preliv, kjer bi mogla "Enterprise" dobiti dovolj globoko vodo, da bi uspešno nasledovala "Avengerja". Ker je bil namreč preliv preozek, da bi se bilo mogoče prebiti skozi njega, in ker je veter pihal od juga, "Avenger" ni mogel uiti. Ujel se je v past in vse, česar se je utegnil nadejati, je bilo, da se je mogel braniti v svoji trdnjavi nasproti moči, kolikor se je dala rabiti za napad. Veter je pihal od juga in vse je kazalo, da hoče postati še močnejši.

Na krovu "Avengerja" so nam tako opazovali nasprotnika in njiju gibanje. Kaj je spoznal, da je v zelo neprijetnem položaju. Da ga napadejo, o tem ni dvomil. Akoravno pa bi bil v vsakem drugem primeru zaupal od veselja zaradi tako ugodne prilike, je sedaj sodil vse drugače ter je bil pripravljen žrtvovati skoro vse, samo da bi se izognil boju in se mirno ločil od pristašev, ne da bi mu bilo treba prelivati kri. Ravno ta-

ko neprijeten je bil ta nesrečni sestanek Franciscen. Vendar pa ni izpregovoril z razbojniškim kapitanom niti besedice ves čas, ko sta bila na krovu.

Bilo je nekako deveta ura, ko so prepluli skoro pol preliva brez nezgode in je kaj ukazal, da vržejo malo sidro; potem je poslal ljudi k jatrku. Francisco je krenil v kabino in je ravno razlaoval Klari ves položaj, ko je vstopil Kajin. Vrgel se je na zaboj ter se vglobil v globoke in žalostne misli.

"Kaj namerjate storiti?" je vprašal Francisco.

"Sam ne vem, kaj. Sam nočem odločiti. Francisco", je odgovoril kapitan Kajin. "Ako bi hotel ravnati po svojem mnenju, bi pustil ladjo tukaj, kakor je zdaj. Oni nas morejo napasti le v čolnih in tega se ne bojim. Ako pa plovemo naravnost skozi in dovidimo drugi ladji, da gre za nami, ne da bi ji branili prehod, nas utegne napasti v globoki vodi in premagati, ako združijo moštvo obeh ladij proti nam. Na drugi strani pa moremo mi braniti svojo ladjo bodisi z obražja, bodisi z njenega krova samega, toda zelo smo oslavljeni. Na vsak način skličem vse moštvo in to naj potem odloči. Bog ve, da se ne bi bojeval na noben način, ako bi se zgodilo po moji volji."

"Ali ni mogoče v tem primeru uteči?" se je zopet oglašal Francisco.

"Da, ako zapustimo svojo ladjo in utečemo ponoči, ko bi se oni najmanj nadejali, in to v čolnih skozi preliv med velikim in severnim otokom. Vendar ne smem nasvetovati kaj takega, ker bi me mogoče tudi ne poslušali. Vrhutega dvomim zelo malo, ali nam da sovravniki dovolj časa. Že danes jutraj, dolgo predno smo ugledali te ladje, sem vedel, da bo moja usoda odločena, predno zaide solce."

"Kaj hočete reči s tem?"

"Povem ti, Francisco", je dejal Kajin. "Tvoja mati, ki me je vedno obiskovala v sanjah, kadar se je imelo zgoditi kaj posebnega, česar se strahoma spominjam sedaj, se mi je prikazala tudi zadnjo noč. Njen ljubeznivi obraz pa je bil videti žalosten in sočuten, ko mi je otkotila nanigavala z rokami, kakor bi me vabila, naj grem z njo. Da, hvala Bogu! Ni me več gledala tako kot prejnjše čase."

Francisco ni odgovoril ničesar, in kapitan je začel sopet prēmisljati.

(Dalje prihodnjič.)

Pridelovanje čebule.

Čebula uspeva najbolje v gorkem, rahlem, bolj lahkem svetu, ki se je gnojil prejšnje leto. Če je zemlja jako težka, se ji mora prirešati nekoliko cestnega prahu, peska ali apna. Dobro je, če zemlji, kjer hočemo pridelati čebulo, že v jeseni prekopljemo ali preorjemo. Čebulo je treba sejati konec februarja ali začetkom marca, bodisi v vrste ali raztreseno. Seme je treba z grabljami nekoliko zagrebati in zemljo nato z deskami potolči. Ko so rastlinice skalele, je treba presaditi čebulice na deset inč narazen. Še prej dobimo čebulo, če sejemo seme mesto na prosto, v zimске gredice ali pod steklo, in ko so rastlinice naprile tu tri listke, jih presadimo na prosto. Posebno se priporoča tudi dveletno pridelovanje čebule. V ta namen se poseje seme meseca julija ali avgusta prav gosto na gredico, v zemljo, ki ni močno gnojena. Tu se razvijejo prvo leto le drobne čebulice. Te čebulice je treba pred zimo pobrati in shraniti v gorkem in suhem prostoru, kjer ne čutijo ne mraza, niti ne gni. Naslednjo pomlad se presadijo te čebulice v primerno pripravljeno zemljo.

UMORJEN ŠEF SOFIJSKE POLICIJE.

Kakor poročajo iz Sofije, je bil pri zadnjih komunističnih nemirih v Sofiji umorjen tudi šef ondotne policije. V zadnjih dneh je bilo v Sofiji aretiranih nad 130 komunistov, v notranjosti pa več

Mongolski Pompeji.

Rene Tulop poroča iz Moskve o uspehih ruskega profesorja Koclova in znanem azijskem gorovju Altaj. Poročilo je izredno zanimivo in ga podajamo tudi našim bralcem. Datira pa od začetka letošnjega avgusta.

Znanstveni krogi v Moskvi in tudi širši sloji občinstva govorijo samo o senzacionalnem odkritju profesorja Koclova, slavnega ruskega raziskovalca. Imel je te dni več predavanj o raziskovanjih v doslej neznanih krajih Mongolije. Že leta 1908 je bil odkril popolnoma zasuto mesto in so ga z veliko težko odkopali. Odkril je budistično kulturo posebne vrste, že čisto pozabljeno, in pa jezik, ki ga ni nihče več poznal. Uspehe takratnega raziskovanja je pa iz raznih virov podal svetu šele sedaj. Tekmujejo pa po svoji kulturni vrednosti z uspehi v slavna Moskva je govorila v zadnjih krajih Pompejih. Njegova predavanja so poslušale cele množice in dneh samo o Karakoto, mongolskih Pompejih. V krogih bogatašev je divjala Karakoto-mrzlica prav tako kakor med ljudstvom, iznašli so Karakoto-modo. Tako kakor smo brali pomladi o Tutankhamonovi modi v Londonu. Če pridenemo še ekspedicijo na Mt Everest, nam je zadnji čas prinesel res zelo veliko zanimivega.

V začetku leta 1908 je odšla njegova ekspedicija v gorovje Altaj. Potovali so po neuhodnih peščenih in kamnitih puščavah in so prišli slednjič do Eezin-gola; hoteli so obiskovati glavarijo rodu Torgutov, da bi dobili od njega dovoljenje za obisk zanimih razvalin starega mesta. Knez jih je zelo nezaupno sprejel in jih je vprašal, kje so zvedeli za te razvaline. Slednjič je sam povedal, da je v deželi Torgutov res neki mestni zid, napol zasut s peskom. Peska je vsako leto več in bo zid tekom časa popolnoma zasut. Je rekel. Sicer so šli domačini večkrat zakladov iskat, a niso dobili ničesar, kar bi imelo zanje kakšno posebno vrednost. Slednjič je knez omenil, da Torguti izkopavanja ne bodo ovirali in ne bodo branili dostopa do razvalin. Tako so šli koncem februarja naprej; vodili so jih domačini Mongoli. Hodili so po puščavi, nikjer ni bilo živega bitja; rastlinstvo je bilo borno, samo zelišča viditi v grmovje. Edino le velblod koraka kot prastara ladja pušcave neumorno sem in tja. Po dveh dneh so prišli slednjič v Karakoto. Morali so pa iskati sami, kajti domačini jim niso hoteli nič povedati in so rekli, da tam ni nobenih razvalin. Hoteli so pač varovati svojo lastnino. Kljub temu se je pa ekspedicija lotila dela, 19. marca 1908.

Mesto Karakoto leži ob terasi debeloznačnih in trdih peščenih sipin; čez okrožno in s peskom zasuto obzidje na severni strani trdnjave se dviga koničasto, grobno svetišče in več manjših grobišč. Takim grobiščem, opremljenim s spomeniki, pravijo suburgani. Blizu ko so prihajali mestu, tem pogostejše so dobivali ostanke lončenih posod; razgled na Karakoto samo so jim zapirale velike peščene sipine. Brž ko pa stopimo na kakšno sipino, vldimo na zahodni strani ne preveč veliko poslopje, ki nas spominja na mohamedansko mošejo. Dvigajo se posamni stolpi in večja poslopja. Z ilovico pokrito mestno obzidje, je tri do štiri sežnje visoko — šest do osem metrov — na dnu dva do tri sežnje debelo, na vrhu pa poldrugi sežnje. Na več krajih so bile delane. V severni steni so videli vrzel, tako veliko, da je lahko jahal skozi kavalarij v polni opremi.

Znotraj je bil prostor razdeljen na pravilne okraje in ceste. Ob takozvani glavni ali trgovski cesti je bilo polno manj važnih hiš iz ilovice, pokrite so bile s slamno; velikih, bogatih hiš ni bilo skoraj nič. Mnogo svetišč je bilo popolnoma razrušenih, a njih gradba je bila močna; zlasti so imela trden temelj, med izkopavanjem so dobili večkrat nove in papirnate denar, bolj redko pa predmete, tičeče se bogoslužja. Na

suburganih je bilo videti, da so služila za svetišča. Knez je najbrž stanoval v severozahodnem delu trdnjave, tam so najlepše razvaline in od tam je tudi najlepši razgled. O mestu Karakoto si je napravila ljudska demišljarskako legendo. Že prej so ljudje kopali tam, a že po prvih vbadih z lopato sta prilezli dve veliki kači iz zemlje ven in delavci so zbežali. Ljudstvo je mislilo, da ni prav, če motimo večni mir v mestu pokopanih. Torej isto kakor v Egiptu. Ko je pa ruska ekspedicija takoj v začetku našla na platno naslikano podobo Bude, tedaj je ljudstvo mislilo, da je kopanje bogovom všeč.

Posebno arheološko vrednost imajo izkopanine iz nekega suburbana. Poleg Budove slike so dobili težke, okorno okrašene kovinske posode in odlomke listin, nato tri dobro ohranjene knjige, trintrideset zvezkov, celo vrsto slik v barvah, deloma na platnu, deloma na svili, in množino predmetov, tičečih se bogoslužja. V nekem drugem suburbanu so dobili steklene oči, ki so bile tekom časa padle iz glinastih kipov.

Pesek so nasuli vetrovi na mesto od severa sem. Ob severni in zahodni steni ga ni bilo dosti in velblodi so šli čez zahodno steno lahko čez. Na vzhodni strani je bila pa prav zanimiva pravilno razdelitev ulic, glavna cesta deli vzhodno predmestje v dva dela. Karakoto se pravi Črno mesto. Karabarišen, kakor ga tudi imenujejo, pa trdnjavsko mesto. Med ljudstvom razširjena legenda pravi, da je hotel zadnji vladar mesta, opirajoč se na močno armado, pahniti kitajskega cesarja s prestola. Kitajski cesar je poslal proti njemu več armad in vzhodna od Karakoto je prišlo več bitk. Vladar črne mesta je bil premagan in se je moral umakniti v trdnjavo. Cesarjeva vojska je vrgla v reko toliko s peskom nopolnjenih reč, da je nastal jez in ni tekla voda več v mesto. Bilo je brez vode. Prebivalci so začeli v stiski kopati v severovzhodnem delu mesta vodnjak; 100 sežnjev so bili že globoko, a vode ni bilo. Tedaj je sklenil knez, da se bo poskusil s sovražnikom še enkrat v odločilnem boju. Za slučaj neuspeha je pa dal vreči v oni vodnjak vse bogastvo in vse zaklade ljudstva in vladarske hiše. V trenutku največje sile je umoril oboje svoji ženi, svojega sina in svojo hčer. Na severni strani zidu je dal napraviti predor in je udaril tam skozi na oblegajočega sovražnika. Padel je, in vsa njegova armada je bila uničena. Kitajci so mesto izropali in razdeljali, a zakopanih zakladov niso dobili. Veliko jih je potem še poskušalo, dobiti jih, a omenjeni dve kači z bleščajočimi rdečimi in zelenimi luskinami sta odločili vse zakladokope.

Skoraj dve leti nato je Koclov spet prišel in je svoje delo nadaljeval. Vse je bilo ostalo kakor ko so bili odšli. Izkopavanja so trajala sedaj mesec dni. V mrtvo mesto se je vselilo novo življenje, pridno so delali. Vsak dan so prinašale karavane iz bližnje doline vodo, živila in novice. To pot je bil pridelek zelo bogat. Najdeni predmeti so pričali o svojevrstni kulturi. Karakoto so imeli svoj poseben jezik in poseben pisavo. Dobro je bilo razvito pri njih slikarstvo in kiparstvo, izraženo v svetiščih in podobah bogov. Razvita je bila trgovina; v trgovskih prostorih so našli nakaznice in bankovce. Dobro ohranjene knjige iz papirja in svile, predvsem v modrih ovojih, naznanjajo visoko duševno kulturo. V nekem suburbanu so našli celo knjižnico, obstoječo iz 2000 zvezkov ali izvodov, in okoli 300 na božnih slik. Slog slikarstva spominja na tibetski in kitajski vpliv, pa tudi na mohamedanski. Karakoto so bili budisti; zato kažejo njih nabožne slike predvsem budistične motive. Med predmeti iz nekega suburbana je zlasti zanimiv glinast Budov kip z dvema glavama. Neki Budov svečnik pripoveduje o tem to-le: "V deželi Hinder v severozahodni Indiji je živel nekoč težak, ki si je od težko prisluženega denarja od-

trgal toliko, da si je naročil Budovo sliko. Rekel je pa slikarju, da ima samo en zlat. Slikar je rekel, da je plačilo stranska stvar, in da mu bo sliko napravil. Prav takrat je pa neki drugi revež naročil tudi tako sliko, in je imel tudi samo en zlat. Slikar je napravil sliko Budovo, eno samo za oboje reveže. Ustrašila sta se, on je pa rebel: "Ne vidita prav, saj sta dve podobici pred vama. Buda naj mi bo priča!" Komaj je izgovoril, pa se je slika ne veliko veselje obeh težakov samaodsebe razdelila na dva dela." To podobico so v Aziji večkrat kopirali, in po njej je narejen tudi omenjeni kip v Karakoto.

Torguti so se kmalu sprijaznili z Rusi in postali so si prav domači. Včasih je prišel kak Torgut pripovedovat legendo o zakopanih zkadih. Lepa je tale: Nekoč je iskala stara ženica s svojimi sinovi zgubljene konje; pa jih je presenetila nevihta in so leteli k zidovju, dotedaj jim neznanimu. To je bilo zidovje Karakoto. Tam so prenočili. Drugi dan so hodili po mrtvem mestu okoli, in ženica je našla krasno bleščečo se biserno obesko. Obesila jih je za vrat in šli so domov. Neki Torgut, ki se je spoznal, ji je svetoval, naj bo pri prodaji obeskove previdna, ker so zelo dragoceni. Prišla je v selo Torgutov kitajska karavana z najrazličnejšim blagom. Domačini so pravili Kitajeom o obeskib: Kitajci so se pa delali, kakor da biseri niso nič vredni. Slednjič so pa dali zanje svojo karavano; veselje v selu je bilo veliko, starka je obdarila vse, posebno seveda umnega svetovalca.

Proti koncu leta 1909 je dovršila ekspedicija svoje delo. Našli so poleg že omenjenega materiala tudi 17 važnih mongolskih listin, med njimi 10 velikih odlomkov, majhno z roko pisano knjižico štirintridesetih pol in pa razne dokumente. Zbirka je vsled svoje vsestranske vsebine velike vrednosti. Ona knjižica je služila za prerokovanje srečnih in nesrečnih dni, kakor imajo take knjižice Kitajci še danes. Lastnik knjižice je znal kitajsko in je napisal nekaj receptov za zdravljenje konj. Neki odlomek vsebuje mongolske pesmi; nazadnji strani videmo imena, ki se tičejo nekega kitajskega urada. V Karakoto najdene mongolske listine so pisane v takozvani ujurški pisavi, ker so ohranili Mongoli prevzeti ujurški alfabet nespremenjen. Zanimivo je, da so od fragamentov ohranjene tudi tiskane izdaje v lesorezu. Posebne važnosti je fragment s perzijskim besedilo o "sedmih modrijanih Kitab-i-Sindbad". Ta knjiga je na vzhodu znana, je doma v Indiji in je pri Arabcih in Perzijskih zelo doma, pri Mongolih pa ne. Zato mislijo, da so živel med Turguti tudi Perzijski, gotovo kot trgovci.

Neprecenljive važnosti za budistično znanstvo so pa slike. Po zunanji obliki in po kompoziciji jih uvrstijo v tibetske in kitajske; v vsakem oddelku zopet jih razdelijo po motivih v Bude, Budisatve in druga sveta bitja. V nekem kitajskem delu 14. stoletja beremo, da je bilo budistično umetno slikarstvo znano v deželi Torgutov, torej v Karakotu, že v 11. stoletju; slikal so znatno na platno, prevlečeno z lakom. Obilica indijskih motivov dokazuje, kako velik je bil vpliv Indije; vpliv Kitajske ni tako velik, čeprav so nekateri vzorci na svili slikani na kitajski način. Tehnična slik je skoraj ista kakor jo vidimo v današnji tibetski umetnosti. Kakor znano, je Tibet zelo konservativen in ne spreminja ne pisave in ne načina slikanja. Karakoto so slikali torej na platno, pa tudi na drug material, redkokdaj na svilo ali na tanko sukno. Temeljno sliko so napravili najbrž s kredo, pridejavši ji neko lepilno snov. Na to so dejali barve. Teh dosedaj še niso analizirali, a sijaj in svežost nekaterih slik sta presenetljiva. Poleg običajnih kričočih barv vidimo tudi nežno-violetne in pa rožnobejne otenjave. Zlasti dobro sta se ohranila lesk in svežost zlatih barv. Slike so bile zmeraj v okvirjih, prevlečenih z modro svilo, včasih pa tudi z barvastim trakom v vseh otenjavah mavrice. Večina slik

predstavlja prizore iz življenja Bude in njegovih učencev. Od vseh Budovih slik omenjajo v prvi vrsti Budo-Šakiamuni, najbolj razširjeno in najbolj česeno podobico med ujurškimi budisti.

Zakaj človek zarudi?

V neki znanstveni reviji sta objavila francoska učenjaka Pitres in Regis zanimivo razpravo o vprašanju, zakaj človek zarudi. Gre tu v poglavitem za nekako prisilno domišljijo, ki se pojavlja v različnih stopnjah moči. Nekateri ljudje zarudijo, ako prestopijo prag javnih prostorov, gostiln, trgovin itd. Drugi zarude, ako se nenadoma srečajo z znanci, pogosto z ženskami; vedno so v skrbih, da jih bo oseba krivično osumila. Zato jim prične sree burno utripati, — obraz se jim razleže v smešno grimaso in polasače se jih strah. Poleg tega tudi neprestano trepečejo, da se bodo osmešili ter dali s tem povod zasmehu. Strah pred zardjenjem jim je vedno pred očmi. — Z vsemi mogočimi sredstvi skušajo prikriti svojo slabost; tako se vsekujejo ali skrivajo svoj obraz za kak časopis, se sklanjajo itd. To zardjenje je neke vrste bolezen, ki se pojavlja večkrat pri moškem nego pri ženskem spolu. Iz tega je razvidno, da je ta čut pri moškem zelo mučen; zardjenje se mu zdi spričevalo njegove smešnosti, strahu, slabosti in ženstnosti, dočim povzroči zardjenje pri ženski le še večji čar.

KJE JE?

Mati Jožefa Mislej iz Orehoviec št. 10, občina in pošta št. Vid pri Vipavi, Julijska Benečija (Venezija, Italija) išče svojega sina FRANCETA MISLEJ. Naj se tekoč oglašajo svoji materi ter naznanjajo svoj sedanji naslov, ali pa menijo, da s poročim materi. — Rafael Rosse, 995 E. 141. St., Cleveland, Ohio. (15-17—10)

ZANIMIVE KNJIGE ZNANIH PISATELJEV po znižani ceni

Kako sem se jaz likal. Spisal Jakob Alešovec.

Povest slovenskega trpina. V pouk in zabavo. 1., 2. in 3. del. Vsi 3 zvezki vsebujejo 448 strani, \$1.60

Ljubljanske slike. Spisal Jakob Alešovec.

Vsebuje 30 opisov raznih slovenskih stanov, ima 263 strani, .70

Prihajač. Spisal Dr. Fr. Detela.

Splošno priljubljeni ljudski pisatelj nam tu slika v krasni povesti življenje na kmetih z vso svojo resnobo in težavami ter nam predločuje ljudstvo resnično tako, kakršno je. Knjiga vsebuje 157 strani, .50

Juan Miseria. Spisal P. L. Coloma.

Zelo zanimiva, iz španskega prevedena povest. Vsebuje 170 strani, .60

Ne v Ameriko. Spisal Jakob Alešovec.

Povest Slovencev v pouk. Po resničnih dogodke. Vsebuje 239 strani, .65

Darovana. Spisal Alojzij Dostal.

Zgodovinska povest iz dobe slovanskih apostolov. V to povest je vpleteno delovanje in boj med krščanstvom in poganstvom pri starih Slovanih. Vsebuje 149 strani, .45

Malo življenje. Spisal D. Fr. Detela.

Kmečka povest, ki posega do dna v življenje slovenskega ljudstva ter se zlasti odlikuje po živo in resnično slikanih domačih značajih. — Vsebuje 231 strani, .55

Znamenje štirih. Spisal Conan Doyle.

Kriminalni roman. Po vsem svetu znana povest, ki opisuje premetenost tajnega policista Sherlock Holmesa ter njegova bistroumna pota, kako je prišel na sled skrivnostnim zločinom. Vsebuje 144 strani, .50

Jernač Zmagovač. Spisal Henrik Sienkiewicz.

Dve značilni povesti iz ljudskega življenja in trpljenja. Vsebuje 123 strani, .45

Zadnja kmečka vojna. Spisal Avgust Šenoa.

Zgodovinska povest. Slavni pisatelj nam opisuje, kako je nastal kmečki punt in kako so se na si očaki, na čelu jim kmečki kralj Matija Gubec, nadalje kmet Elija Gregorič in drugi kmečki junaki borili zoper prevzetne graščake in junaško umirali mučeniške smrti. Vsebuje 378 strani, .70

POŠTNA PROSTA

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York

ČAROVNICA.

Spisal JEAN RAMEAU.

Za "Glas Naroda" poslovenil J. T.

Turška povest.

Fr. Ž.

Sejali so in so soglasno sklenili, da je mladina naš up in naša bodočnost, zato da moram spisati izpodbudno povest za mladino iz turških časov, zoper ta sklep da ni pritožbe.

Vdali sem se moral v narodno voljo in so mladinski spisi v istini najkoristnejša ponoga lepega slova, kajti otrok knjigo hitro strga in potem je treba kupiti drugo. In sem se pripravljaj na težko nalogo s postenjem in molitvijo, zraven sem bral Valvazorja.

Muza mi je bila naklonjena in se mi je v širokih obrisih zasnova povest — ni se mi zdelo napačna. Mislim, otroška ljubezen ni napačna snov za mladinsko povest. V polni meri uvažujem razmere, ki jih je dolžna svobodna kritika dobrobiti stranke in discipline. Toda mislim, otroški ljubezni ne bi mogla ugovarjati nobena kritika, nobene stranke, sploh se da otroška ljubezen opravičiti že po izrekih svetega pisma, pri svetem pismu pa se neha sleherni kritika.

Živela je torej v onih težkih časih mati in je imela edinega sina, ljubila ga je, kolikor mati ljubi sina, on jo je ljubil kakor sin ljubi mater — nič ni kalilo vedrega neba njune sreče. Pa je mati obolela jako nenadoma in so rekli ljudje, da se je prijemlje jetika. Jetika niso mačkine solze in je iskral obupani sin ljubljeno materi zdravilne pomoči.

Zdravilstvo pa je bilo v onih težkih časih drugačno, nego je v sedanjih. Padar je zmaljal z glavno in je rekel: Ni je rešitve, samo človeška mast jo lahko izleči, s človeško mastjo se mora na teke mazati po prsih, pa je mast lahko tudi e malo zelena, vse ono bo pomagalo! — In to je dal od sebe tudi črno na belem in po latinški.

Sin je jadrno bežal v lekarno in jim je bilo jako žal. Imamo učinkoviti prašek iz človeške črepije, so dejali, imamo jako krepko zdravilo iz človeškega mozga, imamo tinkturo iz prave egiptovske mumije, le človeške masti — axungiae humanae — v teh slabih časih ni na trgu.

Obupan je stopil obupan sin še k rablju, rabelj je bil dobro založen z zdravili za vse bolezni telesa in duše, ali je potrdil: človeška mast je davno razprodana, kar pa novih obojencev dobi v svojo zapriseženo pest in pod svoj uradni meč, so tako izstradani od dolge preiskave, da še meso nimajo na kosteh — kod bi vzeli mast!

Obupan sin je še bolj obupaval majka je huje kašljala in huje, časi so bili resnično težki, tedaj je nabiral po Dolenjskem slavni Kristof hrabro četo, da ji njo udari preko meje na nevarnega Turka.

Sin ni mogel gledati materinega trpljenja, več ni mogel poslušati njenega neprestanega kašlja "kh in kh", čisto obupan se je pridružil četi, da si omami neizmerno bolest.

Nebeški blagor je spremljal četo na njenem zaslužnem potu. — Trume konj in goveje živali so ji prišle v hrabro roko, obilo deca so uplenili, moške in ženske, za drag denar so jo potem odkupovali svoji — kogar niso odkupili, tega je zadel bridki krst. Končno so ujeli še samega. Mustafa-bega, star je bil, rejen in okoren in ni mogel dovolj hitro na konja, da pobegne.

Neverni Mustafa-beg je trdovratno tajil, kje ima cekine, pa so ga hrabri junaki položili na trebuh in so ga s šibami mazali od glave do podplatov, potem pa so ga lepo obrnili na hrbet in so mlátili po njem od podplatov čez trebuh do glave, tako so ga topli in obračali toliko časa, da je razodel svoje zaklade. Potem mu je obupan sin kašljajoče majke odsek glavo in je to storil iz usmiljenja, ni mogel gledati njegovega trpljenja, ni mogel poslušati njegovega stokanja. In je bila glava precej lepa, pa vrh vsa obrta, le majhno kito je imela vzad, bela brada ji je bila na kratko strižena. Tedaj se je spomnil naš junak miloga doma in je vrzel glavo

v svojo bisago, da jo prinese ljubljeno majki kot pozdrav iz tujine. Pa ko se je spominjal majke, se je domislil še zdravila zanjo in se je jako razveselil, razparal je rejenega bega in si do vrha nabasal v svojo torbo lepega rumenega sala in še je bilo sala za tri torbe, potrgali so ga tovariši. Kar je potem preostalo od Mustafa-begovega trupla, so nasadili na kol in so tako rajniku izkazali zadnjo čast, kakršna je bila takrat običajna.

Na perotih zmagovalcev je hitela četa domov, z radostnim navdušenjem jo je sprejela domača gruda, a najbolj se je razveselila kašljajoča mati obupanega svojega sina. Pa ni bil sin nič več obupan in tudi mati ni več kašljajoča, čim si je trikrat na tešče namazala materinske svoje grudi s salom rankega bega. Jako vesela je bila majka tudi begove glave, spota, ma so ji bili zopet pognali lasje, tudi brada se ji je zopet obrasla in je bila glava čez in čez kosmata — postavili so jo v koruzo vrtnam za strah. Sin pa je na podlagi te glave dobil odlično pravico da nosi za kapo pero in sta srečno in v božjem strahu živela z majko še mnogo, mnogo let.

Takšna je torej bila moja povest in je precej točno posneta po Valvazorju XII, stran 7, 17, 116. Toda so mi jo zvrgli. Rekli so, da povest je narobe taka, kakršnih smo vajeni iz turških časov.

Ali to je baš tisto in mislim, da je skrajni čas, da si za svoje povesti iz turških časov nabavimo drugačno kopito.

S Turki smo si bratje, še v isti smo stranki in sploh ne vem — vozil sem se letos z nekim begom in se je jezil zaradi agrara in je dejal, da so bili Turki tisti, ki so s svojo krvjo branili zemljo pred grozotami krvoločnih zapadnih barbarov. Krvoločni zapadni barbari — to smo namreč mi! In mi je povedal, da v Bosni svoje mladinske povesti iz onih težkih časov izdelujejo po tem kopitu.

Podivjanost radi alkohola.

Frane Premelj na Bizeljskem je v družbi tovarišev Jožefa Možnarskega, Henrika Polaka, Avgustina Malusa in Antona Iljaša 3. junija pri nekem vinotoku težko poškodoval v pijanosti Antona Kovačiča z motiko, drugi so pa s kolom udarili po žrtvi. Pred celjskim okrožnim sodiščem so prejeli Premelj 4 mesece, ostali pa po 6 tednov zapora.

Ivan Šelih, Alojzij Košič in Jožef Valentin iz Borovja pri Kobjicah so v noči 22. aprila v Čreš-

njeah v pijanosti s koli težko poškodovali medicina Viktorja Cvvara. Obsojeni so bili pri celjskem okrožnem sodišču Košič na 3, Valentin na 2 in Šelih na 14 dni strogega zapora.

DVANAJST ŽRTEV EKSPLOZIJE V MOSKVI.

Moskva, Rusija, 12. oktobra. — V neke tukašnjem skladišču je nastala eksplozija, pri kateri je bilo mrtvih dvanajst oseb, nad sto pa ranjenih. Eksplozirala je velika zaloga smodnika.

Skladišče se je porušilo do tal, in tudi več sosednjih poslopij je bilo poškodovanih.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH.

V Jugoslaviji — se more izplačati dolarje le potnikom v Ameriko proti predložitvi od ameriškega konzula potrjenega potnega lista in ne več kot protivrednost od 3.000. — frankov, to je približno \$200. — za enega potnika.

V slučaju, da naslovljenec za izplačilo dolarjev nebi mogel predložiti potrjenega potnega lista, dobi pošiljatelj lahko dolarje nazaj ali nam pa na novo naroči izplačati nakazni ček v dinarjih.

Nadalje se nam zdi umestno pripomniti, da nikakor ne moremo priporočati pošiljati čeke v Jugoslavijo.

Splošno mnenje vlada, da se čeki, ki se glase na dolarje, tudi v dolarjih izplačajo, kar pa ni res, ker, kot že zgoraj omenjeno, je v Jugoslaviji od vlade pod kamnjo prepovedano izplačevati dolarje.

Tudi pošiljajo mnogi navadne ameriške čke v domovino. Ti pa nikakor niso pripravljeni za ljudi na deželi, ker so banke oddaljene in izplačajo take čke v dinarjih šele potem, ko dobe iz Amerike potrdilo, da so jim bili odobreni.

Oni, ki stanujejo na deželi in ne potujejo v Ameriko, je najbolje pošiljati denar navadnim putem v dinarjih, kateri se jim izplačajo na zadnji pošti brez neprilike.

Tudi za nabavo potnega lista — (posa) je najpriljubljenejši poslati dinarje. Dokler namreč potni list ni potrjen od ameriškega konzula, ne more potnik dvigniti dolarjev. Stroške za rane listine in potni list se pa lahko plača tudi s dinarji.

V Italiji in zasadenem osamlju —

so veljavne povsem drugačne odredbe ter lahko izplačajo dolarje vsakomur do poljubnega zneska. Če je pa namenjen denar le za potovanje, je na nakaznični označbi vidno: Izplačati ne, ako naslovnik potuje.

Vred naraščajočih stroškov smo se morali odločiti prevredniti pristojbino za dolarja izplačati kakor sledi: Za izplačila do \$25 računamo po 75 centov; od \$25 naprej po 3%, to je po 3 cente od vsakega dolarja.

Na nakaznični naj bo vidno označbo: Izplačati v dolarjih.

Ta pristojbina je veljavna za dolarja izplačila v Jugoslaviji in Italiji.

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt St., New York City

Kretanje parnikov - Shipping News

17. oktobra: Muenchen, Hamburg; Pres. Adams, Cherbourg; Tyrrenia, Cherbourg, Hamburg.	1. novembra: Cleveland, Cherbourg, Hamburg; Pittsburgh, Cherbourg, Hamburg.
18. oktobra: Albert Ballin, Hamburg; Rochambeau, Havre.	10. novembra: Leviathan, Cherbourg; Martha Washington, Trst; Olympia, Cherbourg; Derflinger, Bremen; Orca, Cherbourg, Hamburg; Albania, Cherbourg.
20. oktobra: La Savoie, Havre; Olympic, Cherbourg; Ohio, Cherbourg, Hamburg; New Amsterdam, Boulogne; Leviathan, Cherbourg, Bremen.	13. novembra: Aquitania, Cherbourg; Reliance, Cherbourg, Hamburg.
22. oktobra: Aquitania, Cherbourg; Pres. Roosevelt, Cherbourg, Bremen.	14. novembra: Paris, Havre; Zealand, Cherbourg; Pres. Adams, Cherbourg; York, Bremen.
24. oktobra: Paris, Havre; Pres. Monroe, Cherbourg.	15. novembra: Westphalia, Hamburg.
25. oktobra: Thuringia, Hamburg; Colombo, Genoa.	17. novembra: America, Cherbourg, Bremen; Orduna, Cherbourg, Hamburg; Chicago, Havre; Ryndam, Boulogne; Muenchen, Bremen.
27. oktobra: Homeric, Cherbourg; Orbita, Cherbourg, Hamburg; Pres. Harding, Cherbourg, Bremen; Vendam, Boulogne.	20. novembra: Dulio, Genoa.
30. oktobra: Resolute, Cherbourg, Hamburg; Mauretania, Cherbourg.	21. novembra: Cunard, Cherbourg, Bremen; Pres. Van Buren, Cherbourg.
31. oktobra: Pittsburgh, Cherbourg, Bremen; Bremen, Bremen; America, Genoa; Bevedere, Trst.	22. novembra: Mount Clay, Hamburg.
1. novembra: Hansa, Hamburg.	24. novembra: Majestic, Cherbourg; Rochambeau, Havre; Ohio, Cherbourg, Hamburg; Pres. Roosevelt, Cherbourg, Bremen; New Amsterdam, Boulogne; Tyrrenia, Cherbourg.
2. novembra: Majestic, Cherbourg; Rotterdam, Boulogne; Pres. Fillmore, Bremen.	27. novembra: Berengaria, Cherbourg.
6. novembra: Berengaria, Cherbourg.	28. novembra: Pres. Garfield, Cherbourg.
7. novembra: Belgianland, Cherbourg; Suffren, Havre; Pres. Polk, Cherbourg; Seydlitz, Bremen; Conte Rosso, Genoa.	29. novembra: Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg; Mongolia, Hamburg.
	30. novembra: President Wilson, Trst.
	1. decembra: Leviathan, Cherbourg; La Savoie, Havre; Olympic, Cherbourg; Veendam, Boulogne.

CUNARD

ALI NAMERAVATE DOBITI ROJAKE V AMERIKO?

6426 JUGOSLOVANOV BO LETOS PRIŠLO V DEŽELO.

Naj Cunard proga pomaga Vašim rojakom, da dobio liste, viziranja ter jim da potrebna navodila, ki so potrebna za potovanje v Ameriko.

Vse potnike spremlja do parnika družinski uradniki brez kakšnega posebnega doplačila. Potnikom, ki imajo Cunardove vozne listke, nikdar ni treba čakati, ker odpušče iz Evrope večkrat v tednu kak parnik te črte.

Vozni listki Cunard proge so veljavni za najhitrejšje parnike na svetu. Za nadaljna pojasnila se obrnite na našega mestnega agenta.

V Jugoslavijo u 9 dneh.

Vak tork odpoje eden morskih velikani

AQUITANIA 45,674 ton
MAURETANIA 30,704 ton
BERENGARIA 52,022 ton
Razkojne kabine 2. razreda z 2-4-6 posteljami. Prekrasne jedilnice, kladnice in povališča. Pokrit krov za šantanje. Domača kuhinja. Domača udobnost. Brezskrbnost.
Nakaznice denarja potom Cunard, izplačljive v Jugoslaviji hitro, sigurno zaupno. Za karte in naveste vprašajte pri najbližjem agentu v svojem kraju.

CUNARD ANCHOR LINE
25 Broadway New York.

V in iz Jugoslavije na vladnih parnikih Združenih držav.

POTNIK Udobno pod zaščito vlade Združenih držav. Hitri parniki, izborna hrana, velike kabine, posebni poslastice za zakone in bolezine, vsakovrstne udobnosti.

svoj denar ne morete dobiti več. Odplati dvakrat na teden v Bremen in druga pristanišča.
S. S. Leviathan 20. okt.
S. S. Pres. Roosevelt 23. okt.
S. S. Pres. Harding 27. okt.
S. S. Pres. Fillmore 3. nov.
S. S. America 13. nov.
S. S. Pres. Arthur 5. dec.
S. S. Geo. Washington 13. dec.
Za natančne cene in navodila pišite na:

United States Lines

45 Broadway New York City

Lokalni zastopniki v vseh mestih.

Upravitelj za

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

U. S. SHIPPING BOARD

French Line

Cognac, Champagne, Bordeaux

New York, Plymouth, Havre, Paris
LA SAVOIE 20. okt.
PARIS 24. okt.; 14. nov.; 12. dec.
SUFFREN 7. nov.
New York, Havre, Paris
CHICAGO 13. okt.
ROCHAMBEAU 18. okt.
ROUSSILLON 8. nov.
New York, Vigo (Spain), Bordeaux
LA BOURDONNAIS 27. okt.
Pisite na uradni lokalni agent ali na uradni svet: 19 STATE STREET, NEW YORK

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko.

K DOR je namenjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je natančno poučen o potnih listih, priljagi in drugih stvareh.

Pojasnili, ki vam jih zamoremo dati vsled naše dolgoletne izkušnje, vam bodo gotovo v korist; tudi priporočamo vedno le prvotne parnike, ki imajo kabine tudi v III. razredu.

Tudi oni, ki se niso ameriški državljani, morejo potovati v stari kraj na obisk, toda potrebno je, da se povrnejo tekom šestih mesecev in so pripravljeni brez vsake neprilike v to deželo.

Kako dobiti svoje iz starega kraja.

Kdor želi dobiti sorednika ali pa svoja iz starega kraja, naj nam piše za pojasnila in navodila. Jugoslovanska letna kvota znaša 6426 novih priseljencev.

Za potne stroške izplačuje po našem naročilu JADRANSKA BANKA tudi v dolarjih.

Frank Sakser State Bank

82 Cortlandt Street New York

Glavno zastopstvo Jadranske banke.

RAVNOKAR JE IZLA NAJVEČJA ARABSKA SANJSKA KNJIGA

Najnovejša ilustrovanja izdaja Vsebuje 308 strani.

Cena s poštnino \$3.00

SLOVENSKO PUBLISHING CO.

82 Cortlandt Street, New York City, N. Y.

IZŠA JE NOVA IZDAJA 'PESMARIGA GLAZBENE MATICE'

Zbori za štiri moške glasove.

Uredil MATEJ HUBAD

Knjiga ima 296 strani, ter vsebuje sledeče pesmi

z notami:

1. Na dan; 2. res oženil bi se; 3. Kazen; 4. Kmečka pesem; 5. Vasoalec; 6. Na trgu; 7. Pesem o beli hišici; 8. Prošnja; 9. Dan slovenski; 10. Tih veter od morja; 11. Se ena; 12. Povejte, ve planine; 13. Slaj, solstice; 14. Lahko noč; 15. Deklica mila; 16. Slanca; 17. Vabilo; 18. Pastirček; 19. Rožmarin; 20. Cervica; 21. Prošnja; 22. Imel sem ljubi več; 23. Daniel; 24. Savska; 25. Oblaček; 26. Planinska roža; 27. Hercegovska; 28. Ljubezen in pomlad; 29. Rožica i slavulj; 30. Naša zvezda; 31. Lahko noč; 32. Pod noč; 33. Kaj bi te prašal; 34. Bože pravde; 35. Na grobih; 36. Nad zvezdami; 37. Vabilo; 38. Uslihi nas; 39. Na morju; 40. Pastir; 41. Slovenska zemlja; 42. Barčica; 43. Oblaček; 44. Utopljenka; 45. Potrkali na okno; 46. Glas Grobova; 47. Katrica; 48. Deklica, ti si jokala; 49. Jaz bi rad rožički; 50. Zdravica; 51. V mraku; 52. Lepa naša domovina; 53. Vigred se povrne; 54. Vinaka; 55. Oj dekle, kaj si tak žalostna; 56. Slanca; 57. Oj, te mlina; 58. Pojdaj me rube; 59. Slovenec, Srb, Hrvat; 60. Naša zvezda; 61. V slovo; 62. Izgubljeni cvet; 63. Sanak spava; 64. Oj, te, kako unira pravični; 65. Naprej; 66. Kje dom je moj; 67. Hey Sloveni; 71. Domovini; 72. Sokolska; 73. Jadransko morje; 74. Popotnikova pesem; 75. Domovina; 76. Slovenski svet, ti si krassen; 77. U boj; 78. Večer na Savi; 79. Zrinsko, Frankopanska; 80. Što čutiš, Srbine tužni; 81. Pohratimlja; 82. Pomlad in jesen; 84. V tihl noč; 85. Milica; 86. Njoj; 87. Njega ni; 88. Pod oknom; 89. Prva ljubica; 90. Lahko noč; 91. Pri oknu sva molče slonela; 92. Strunam; 93. Slovo; 94. Strunam; 95. Prošnja; 96. V ljubem si ostala kraj; 97. Pod oknom; 98. Ljubzen in pomlad; 99. Lahko noč; 100. Rastanek; 101. Svrzanje; 102. Tam, gdje stoji; 103. Prejla.

Cena s poštnino \$3.

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt Street New York

Prav vsakdo—

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspeh —

mali oglasi

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".

v "Glas Naroda".